

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

MEDBORGARFESTEN PÅ SKANSEN DEN 1 MAJ. — H. 8. D:S STOCKHOLMSFOTOGRAF.

15:DE ÅRG.

DEN 10 MAJ 1914.

Nº 32

Foto Alfred B. Nilson, Helsingborg.

Klische: Bengt Sjöversparre

Alfred B. Nilson

K. G OSSIAN-NILSSON.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Det har dröjt, innan Skåne gjort sig ett namn inom skönlitteraturen. Att klimatet ej lade hinder i vägen, visste man allt sedan Esaias Tegnér just där nere frambragte sina härligaste diktskapelser. Men var det icke värmländskt ursprung och värmländska ungdomsminnen, som härvid voro utslagsgivande? Den främste tegneriden var väl Assar Lindeblad, och han var skåning. Men epigondiktning är dock epigondiktning och efterklang ej annat än efterklang. Det är först med A. U. Bååth, som vid övergången från 1870- till 1880-talet en specifik skånsk, ursprunglig diktning bryter fram, utmärkt för en nära anknytning till lifvets realiteter i natur, i folkkyrka, i sociala förhållanden, hvilken förhållanden kan betraktas såsom något rent af betecknande för skånsk egenart. På 1880-talet följa "Ernst Ahlgren" och Ola Hansson, i mångt och mycket himmelsvidt skilda, men dock med det enande bandet lätt upptäckbart under motsatserna. Och slutligen uppenbarar sig vid sekelskiftet ett helt klöverblad af diktare, alla unga, alla ännu i dag lofvande mera och nytt, alla med rätta befinnande sig i besittning af hela nationens öra: Vilhelm Ekelund, Anders Österling, K. G. Ossian-Nilsson.

När H. 8 D. i dessa dagar, då allt Sveriges blickar med anledning af Baltiska utställningens förestående öppnande äro riktade på dess sydligaste provins och dess hufvudstad, funnit sig böra presentera just den sistnämndes bild för sina läsare, beror detta icke på en estetisk jämförelse eller värdesättning af de trenne: i själfva verket äro de inkommensurabla storheter. Skålet ligger i själfva verket mycket nära till hands. Af vårt lands nu levande diktare är det ingen, hvilken så som Ossian-Nilsson trängt arbetet in på lifvet, arbetet i dess dubbla bemärkelse, sådant det framträder i arbetsgivare- och sådant det ger sig till känna från arbetstagesynpunkter. Han har diktat om "den röda sidan" som den rätta — "den vänstra sidan, det är hjärtats sida, där lifvet hamrar och där blodet glöder" — han har skänkt arbetarskarorna deras "valsång", han har skildrat massorganisationen som ingen annan i "Barbarskogen". Men han har å andra sidan också, som den dyrkare af de stora kraftmänniskorna han är, t. ex. i "Hafvet" gifvit oss den med förstående målade bilden af den moderne industrielle företagaren.

Karl Gustaf Ossian-Nilsson är född i Lund den 30 juli 1870, son till orgelbyggaren Rasmus Nilsson och hans maka Elise Timelin. Han hann emellertid hvarken då eller senare att vänja sig vid Lunda-luften. Tidigt kom han till Malmö, och den staden betraktar han nog framgent som den egentliga fädernebygden. Här mottog han sin läroverksutbildning, därunder inbegripen i ständiga strider med kamraterna på sätt han väl med syftning just på sig själf skildrat i sin roman "Ödets man". Sin mogenhetsexamen aflade han 1894 och kom därefter till Lund, hvarest han blef filosofie kandidat 1897. I studentlifvet, åtminstone det officiella, deltog han icke synnerligen och till de skildringar han lämnar af detsamma torde han till hufvudsaklig del ha hämtat stoffet ur andra hand eller ur fantasien. De tre följande åren tillbragte han som lärare vid Eslöfs privata elementarskola; från denna tid härröra väl åtskilliga typer i hans "Slätten". Därefter var han värksam bl. a. som litteraturanmälare i "Ny Tid" i Göteborg och bosatt i ett af villasamhällena vid Särö-järnvägen. Sitt slutliga hem har han grundat ute vid Pålshöj utanför Hälsingborg och om turen är god, kan man här få se kraftskalden och kraftmänniskobeundraren med idel milda ord på sin tunga ägna sig åt den lycklige barnafaderns och uppfostrarens icke mindre än skaldens viktiga kall.

Det var, som diktare i bunden form Ossian-Nilsson först vann allmänhetens gunst. Sitt debutarbete, diktsamlingen "Masker", utgaf han år 1900 och hade glädjen se det mottaget med ett efter svenska förhållanden osedvanligt bifall. Än mer blef detta kanske fallet med hans andra diktsamling: "Hedningar", som följde den första tätt i spåren. Hvad man beundrade var framför allt den utomordentliga formgifningskonsten, den käck friskheten, så fri från allt känsloljusk och sjukligt själsdissekerande, den lifskraftiga handlingsviljan, slutligen och icke minst den varma fosterländskheten parad med en äkta känd och äkta uttryckt medkänsla med de små i samhället. Man erinre sig blott dessa strofer ur "Sverige", inledningsstycket i hans samlade dikter:

*Tusen röda droppar, Sverige,
liksom vatten,
o, i morgon som i går,
tusen, tusen, åter tusen — —!
Hvem skall tända stuguljusen?
Tomma stugor stå i natten —
allt ditt lif förrinner, Sverige,
lifvet rinner
ur ditt öppna sår.*

*Bandet, veckla bandet, Sverige,
som förbinder
dina skurna ådrors ström,
bind med bandet, kärleksbandet,
Sveriges barn i fosterlandet,
bind dig kraft i arm och kinder —
lef en gång på allvar, Sverige
lef och handla,
bryt din döda dröm!*

Huru fjärran från hvad man dittills trött allena vara patriotisk diktning! Huru varmt, huru eldande, huru nära anknyttande till hvad som närmast gjordes behof!

Under sina yngre dagar hade Ossian-Nilsson haft intima förbindelser med det socialdemokratiska partiet, särskildt med den socialdemokratiska ungdoms-rörelsen. I längden kunde dessa förbindelser icke upprätthållas. Därtill var skaldens individualitet och personlighetskänsla för stark. Men han hade varit med tillräckligt länge för att kunna tillbörligt uppskatta och trovärdigt skildra arbetarmassan i dess egenartade manifestationer. Den bild han i den första af sina stora samhällsromaner, Barbarskogen, gifver af ett Folkets hus skall väl i alla tider få gälla för klassisk. Och äfven i de båda därefter följande "Slätten" och "Havet" har han gifvit värdefulla bidrag till förståelse af samhällsförhållandena i Sverige under det första, af sociala jäsningen uppfylla årtiondet af 1900-talet.

Men Ossian-Nilsson utmärker sig för en häpnadsväckande produktivitet, kanske för stor för att det skall bli en möjligt för honom att vinna en fullt rättvis uppskattning af sin förmåga. Här skola vi icke upptaga utrymmet med ett upprandande af alla hans författaralster. Det finns knappast någon konstgren, hvari han icke försökt sig; äfven vår dramatik har i "Tigerhuden" fått ett bidrag af hans hand. Och ännu kan Sverige vänta att i med- och motgång få höra honom tolka sin glädje och stolthet såväl som sin förbittring och harm. Taga vi icke miste, skall just han bli äfven den skånska industrifestens specielle skald. I den skall han finna förverkligadt mycket af hvad han sätter främst: den djärva tanken, det käck utöfandet, arbetets ära och den skånska fosterbygdens, framför allt dock Sveriges:

*"Nu komma de svenske — de kommo dock en gång —
från slätterna, från bergen de svenske storma ned:
vårt lif var en längtan, vår längtan blef oss lång,
nu vilja vi, nu måste vi, nu måste alla med!
Nu måste framtids-Sverige bli drömmens Sverige
den gamla storhetsdrömmen, som ej är vaken än —
nu gör vår kärlek under, nu stiger stort och rikt
Atlantis, vår Atlantis, ur hafvets sömn igen!"*

Valborgsmässoafton ägde ett mer än vanligt uppmärksammat societetsbröllop rum i Stockholm, i det generalmajor och fru Viktor Balck gifte bort sin dotter, fröken Gunhild Balck med löjtnanten vid Skottska gardet S:t Vincent Saumarez. Vigseln ägde rum i Jakobs rikt eklarerade och med gröna växter smyckade kyrka och inför en lysande bröllopskara. I denna märktes främst kronprinsparet, flera generalpersoner, medlemmar ur diplomatiska kårerna, spetsarne ur vår idrottsvärld med flera. Efter vigseln gafvo brudens föräldrar middag på Grand Hôtel, hvarefter de nygifva via Italien begafvo sig till sitt hem i Skottland. Brudgummen är en direkt afkomling i femte led till den berömda engelske amiralen lord James de Saumarez, hvars namn på ett märkligt sätt är förbundet med svensk historia. Då vårt land i början af förra århundradet genom att på Napoleons tillskyndan ansluta sig till kontinentalsystemet kom i konflikt med England, sände detta land en mäktig flotta under Saumarez' befäl för att bekrija Sverige. Lord Saumarez var emellertid af annan mening, och anländ till de svenska farvattnen satte han sig i förbindelse med de svenska myndigheterna. Han ansåg att ett krig mellan de båda landen var oklokt och föreslog, att intet skott skulle växlas. Så skedde äfven och det blef heller aldrig något krig. I stället blef den engelske amiralen en Sveriges vän och välgörare, skyddande dess handel och sjöfart. Som ett erkännande af hans tjänster mot vårt land förärade honom Karl XIV Johan sitt porträtt i kroppsstorlek, en hederssabel och svärdsordens storkors.

För att hedra lord Saumarez' minne beordrades för någon tid sedan svenska pansarkryssaren Fylgia till Guernsey för att vid den engelske amiralens monument, som är rest

MRS GUNHILD SAUMAREZ, FÖDD BALCK, OCH LÖJTNANTEN S:T VINCENT SAUMAREZ efter vigselakten i Jakobs kyrka i Stockholm, vid hvilken kronprinsen-regenten och kronprinsessan närvaro. (H 8. D:s Stockholmsfotograf)

därstädes, nedlägga en hyllningskrans.

Vid bröllopet bar general Balck för första gången sin nya generalsuniform och H. 8. D:s fotograf lämnades därvid tillfälle att taga en bild af vår i mer än en bemärkelse yngste general.

En gottländsk deputation har under ledning af landshöfding G. W. Roos den 28 april uppvaktat kronprinsen-regenten för att inför honom framlägga den gottländska befolkningens önskemål om ett starkt försvar för Gottland och öfvens frågas tillgodoseende vid uppgörandet af den stora försvarsplanen. Ryktet om att Färösunds kustposition skulle slopas och öns försvarskraft därmed försvagas hade på Gottland väckt stort bekymmer.

Kronprinsen-regenten, som med synnerlig välvilja mottog deputationen, lämnade försäkran om att han, i den mån det låte sig göra, skulle gifva de framställda önskingarna sitt stöd.

Till illustr. å sid. 512.

Första maj i Stockholm firades på det traditionella sättet med medborgariest på Skansen, demonstrationståg till Ladugårdsgärdet, och ett gladt festande på restauranterna. Valborgsmässoafton gick äfven af stapeln efter öflig ceremoniel. Studentkorten genom staden fick denna gång en något liffligare tillslutning och en mer originell prägel än vanligt. Polismästaren hade utfärdat en ukas om ett mer stillsamt uppträdande af herrar studiosi under deras färd genom staden och hade något kringskurit deras frihet med afseende på gyckel och karnevalsuptåg. Studenterna voro icke sena att slå mynt af detta för dem ras unga sinnen obegripliga ingrepp i deras frihet och formade kortegen till ett oskyldigt skämt med ukasen.

Fota Ellqvist, Stockholm.

Kliché Kem. A.-H. Besvit Sjöberg, Sjöberg-Ohl

DEN GOTTLÄNSKA FÖRSVARSDÉPUTATIONEN, ANFÖRD AF LANDSHÖFDING GUSTAF ROOS, Å K. Slottet för att uppvakta kronprinsen-regenten.

af 8 Dags STOCKHOLMSFOTOGRAF. DEN NYA VÄGFÖRENINGENS FÖRSTA UNDERVISNINGSKURS. T. h.: föreningens sekreterare kapten I. Petersson.

Den nybildade Svenska vägföreningen, hvilken, som bekant, till sin uppgift gjort att verka för åstadkommandet af förbättrade och tidsenliga landsvägar hvilka kunna uppfylla de ökade kraf som ställas på dem af de moderna fortskaffningsmedlen, har i dagarne afslutat sin första instruktionskurs i vägbyggnad. Kursen, som räknat ett 40-tal deltagare från olika delar af landet gått den 27 april—2 maj i Stock-

holmstrakten. har omfattat dels föredrag och diskussioner, dels praktiska vägbyggnadsöfningar, hvilka följts af prinsarne Carl och Eugen. Det vunna resultatet betecknas som mycket tillfredsställande.

Ledare för kursen har varit kapten Ingemar Petersson. Som instruktörer ha tjänstgjort kapten Nils Cronstedt, byråingenjör P. Wretlind, löjtnant C. O. Kugelberg m. fl.

Foto. Ralmn, Malmö.
HVAR 8 DAGS UTSTÄLLNINGSKIOSK.

TILL BALTISKA UTSTÄLLNINGEN:
GÖTEBORGS HAMN I PANORAMA. (Text å sid. 508).

Foto Clason, Gbg.

KARLBERG OCH KARLBERGSLIF. II.

SPRIDDA ANTECKNINGAR FRÅN FÖRR OCH NU FÖR HVAR 8 DAG AF **HUGO FALK.**

Bland de lärare, som med tacksamhet och glädje ihågkommas af den nu levande, äldre generationen, torde ingen öfvergå lektor K. H. V. Jochnick i popularitet. De gamla knektar af Karlbergsstammen torde vara lätt räknade, hvilkas sträfva mustascher ej darra af ett hjärtligt löje, då talet råkar falla på "Fokus", som hans smeknamn lydde.

Huru det än må förhålla sig med den historien, säkert är, att han inte behöft taga sin tillflykt till ett dylikt sätt.

Han tyckte om kadetterna och de om honom, och kunde han bistå någon i hans nöd, gjorde han det gärna.

Det var han, som upptäckte kadetter på det förbjudna Norrbacka världshus och bad dem ögonblick-

GRUPP AF KARLBERGSOFFICERARE PÅ 1890-TALET. I midten synes dåvarande chefen, numera generalen Gustaf Ugglå. Öfverst: LEKTOR K. H. V. JOCHNICK.

Han hade i sin ungdom varit artillerist, men slängde sabeln och eröfrade i stället såsom ultimus filosofie doktorskransen år 1857, hvarefter han använde hela sin långa lifstid att utså sitt otroligt rika vetande bland ungdomen på Marieberg och på Karlberg.

Den legenden gick om honom, att hans doktorsafhandling varit ett fullständigt plagiat, och då detta efter promotionen upptäcktes och han gjordes uppmärksam därpå, han helt trankilt svarade:

— Kors, glömde jag sätta ut citationstecknet!

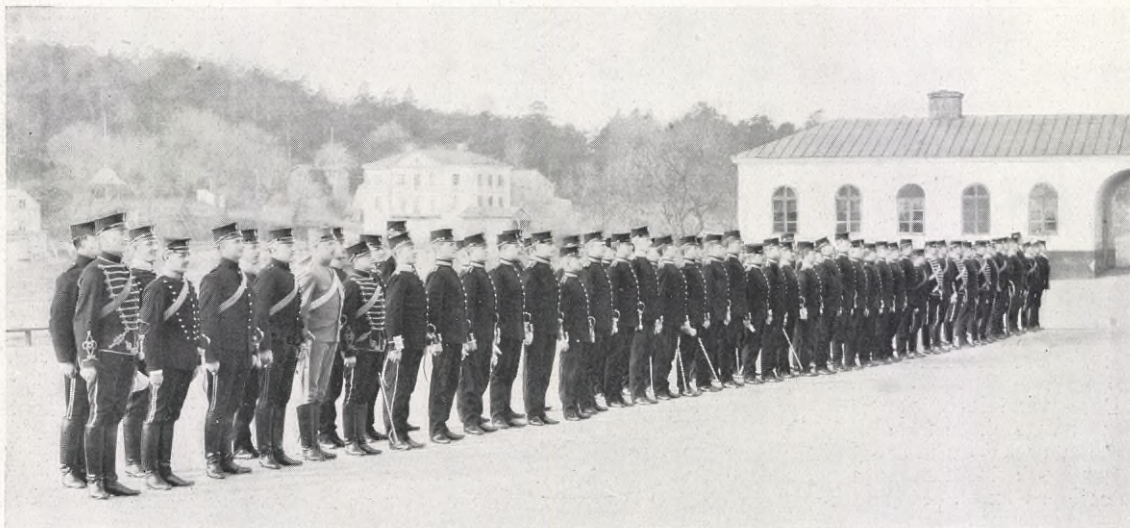
ligen knalla sig i väg, hvarpå han, då de förskrämda ungdomarne kilade af mot skogen, omtalade sin upptäckt för den medföljande löjtnanten.

— Hvar äro de rackarne, frågade denne ifrigt.

— Jo, svarade Jochnick, pekande på en knut där ett par kadettbyxor fladdrade, jo, där ser du bena på den siste.

Det var också han, som i en examen förkunnade för den arme kadetten:

— Käraste han, han är född korkad, han är ett

Efter fotografi.

KADETTERNA I GIF-AKT PÅ BORGÅRDEN. Bild från 1890-talet.

Klicka: Bengt Sjöström

Efter fotografi.

FÖRR PRAKTMEMAK — NU EXAMENSRUM.

Kliche: Kem. A.-H. Bengt Sjöbergparre, Skina-Öga

generalkräk från slätten, men han är godkänd på ett villkor.

— Tackar ödmjukast.

— Han skall aldrig öppna sin mun för att tala om matematik. Lofvar han det?

— På heder och samvete.

— Det är bra. Men han får lofva en sak till. Om han i ett sällskap hör talas om matematik, skall han genast ta sin hatt och omedelbart aflägsna sig.

— Ja, bevars, det skall jag visst.

Och n:o 180 var approberad och gick själaglad att tentera i befästmånskunst, då han fick sig tilldelad ett problem. Han sade visserligen ingenting, men satt där dystert stirrande på uppgiften.

— Nå, 180, sade läraren, blir det något af? Räkna på nu.

— Nej, det förbjuder mig min heder.

— Heder? Hvad fan är det herrn pratar för strunt?

— Strunt, upprepade kadetten sårad och förbittrad. Det är visst ingen strunt. Det beror på ett löfte till lektor Jochnick.

Läraren rök på Jochnick, som satt vid sitt bord i andra ändan af salen, och relaterade förhållandet.

Detta var i Jochnicks väg. Han stultade fram till den ordhållige unge mannen och slog honom faderligt på axeln.

— Dum *men* hederlig, sade han.

— Dum *men* hederlig. Gif honom en femma, så blir vi af med honom.

Och så skedde.

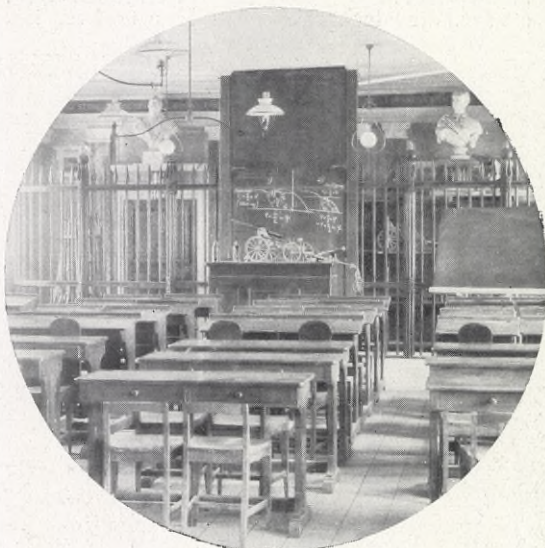
Fokus var för öfrigt inte god att tas med för befälet håller. Vid ett tillfälle hade han en ovanligt skicklig elev framme vid taflan, och då denne löst problemet, fick han stryka ut räkningen. Chefen, som gick och spankulerade i närheten, skulle göra sig viktig och klef fram:

— Jag undrar, om det inte fattades ett x^2 i räkningen?

— Det kan nog hända, det, svarade Jochnick tillmötesgående. Vi skall sätta dit det då, och med kritan ritade han upp ett enormt x^2 på den tomma taflan.

Chefen glodde argt på den oförskämde matematikern, svängde så om på klacken och aflägsnade sig. Det var sista gången, *han* lade sig i Jochnicks lektioner.

De teoretiska studierna slutade på Karlberg i maj månad, och därefter togo de praktiska vid: exercis, skjutning, broslagning, kartritning på fältet. Då blef det att trampa "Pampas", öfningsfältet, så att svetten pärlade i ögonbrynen, och att marschera långa, dammiga vägar i en odräglig hetta, att kasta upp befästningsgömmor och göra anfall öfver blöta och leriga åkrar. Nog kunde befälet ibland så godt som krama andan ur kroppen på kompaniet, men hvad gjorde det? Med drillade

Efter fotografi.

ARTILLERISALEN.

Kliche: Bengt Sjöbergparre.

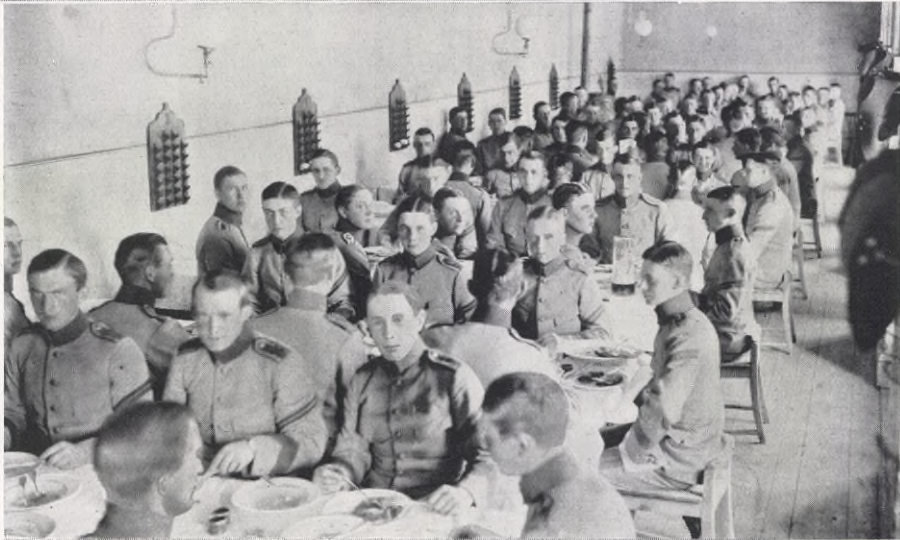
kunniga män kom den kände och berömda marskalk Canrobert — hjälten från Inkerman och Balaklava — år 1855 ut till Karlberg, och han lär, då han en stund sett på exercisen, med tårar i ögonen utbrustit: — Jag är ju midt ibland mina zouaver! Och ett bättre beröm kunde den mannen inte gifva.

(Forts å sid 506)

och tränade pojkar i den åldern kan man göra hvad som helst. Dessutom deltog kadetterna ofta i den tidens fältmanövrer, och användes som ett slags flygande kår, till hvilket de ju äfven utmärkt lämpade sig.

Naturligtvis togs kadettkåren alltid fram, då någon främmande militär auktoritet önskade se prof på arméns exercis, och att de gjorde sitt land heder, därom kan man vara viss.

Bland andra namn-

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FRÅN VÅRA DAGARS KARLBERG:
LOGEMENT. — MATSALEN. — MESSEN.

Illustratör: Bengt Sjöberg.

SVENSKA GYMNASTIKENS OCH IDROTTENS SKAPARE HEDRAS.

Foto. Küller, Malmö. Kliché: Bengt Sjöversparre.
P. H. LINGS NYAFTÄCKTA KOLOSSALBYST I MALMÖ,
rest å Roskildeplatsen framför Idrottsplatsen.

Den 3 maj aftäcktes i Malmö under stora högtidligheter en byst af den svenska gymnastikens grundläggare *P. H. Ling*. I högtidligheten deltog Kronprinsens husarregemente äfvensom representanter för stadens samtliga skolor samt gymnastik- och idrottsföreningar. Bysten, huggen i mörk granit af

H. 8 Da **STOCKHOLMSFOTOGRAF.** Kliché: Bengt Sjöversparre.
V. G. BALCK SOM GENERALMAJOR. *Den första fotografien i den nya generalsuniformen. Se sid. 499.*

skulptören *Anders Jönsson*, är placerad på Roskildeplatsen framför huvudingången till idrottsplatsen där den fått en synnerligen vacker plats under en aldrig ek. Minnesvärden har bekostats medels 6,000 kr. i insamlade medel och ett af Malmö stad lämnadt anslag på 2,000 kr.

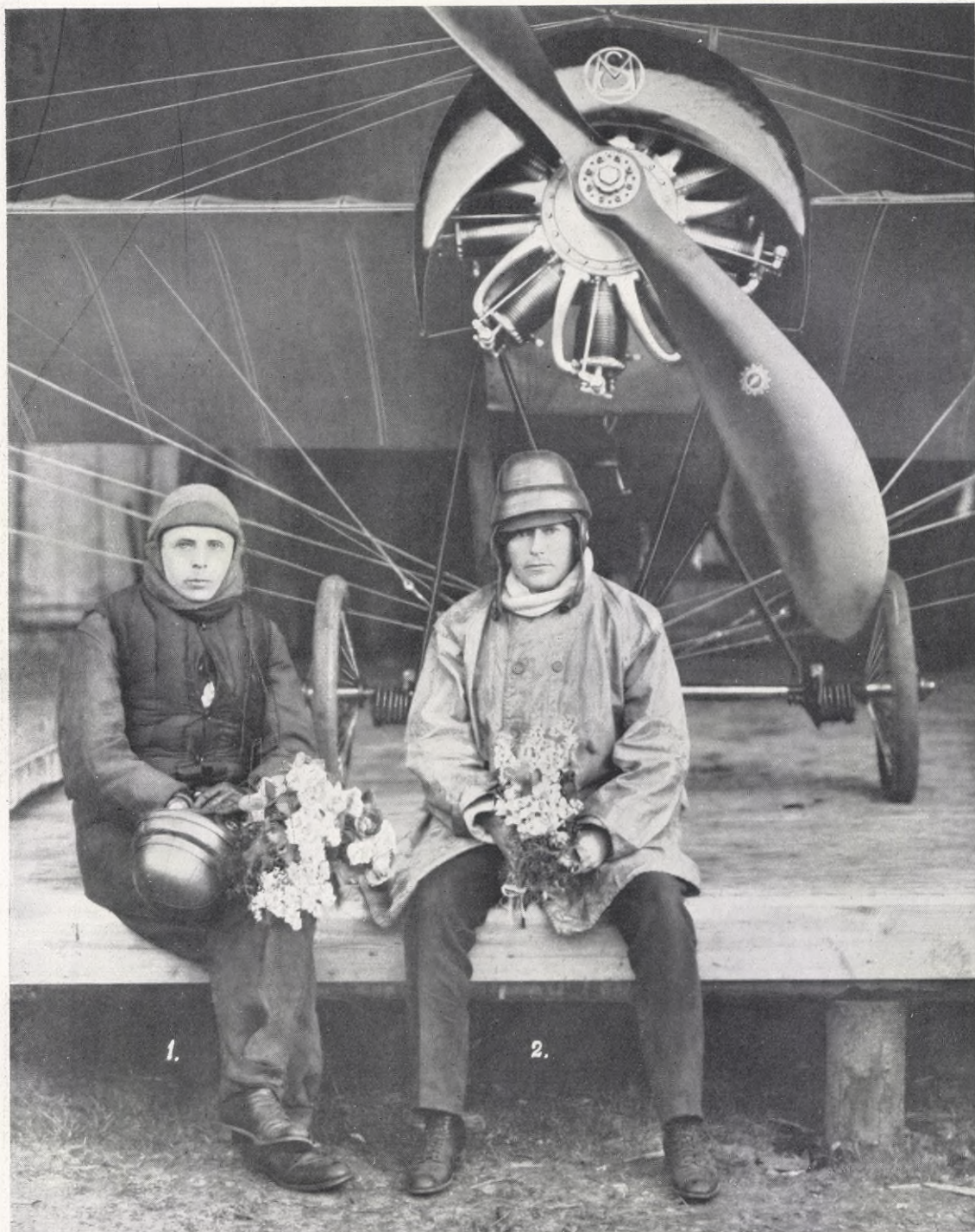

Foto Küller, Malmö.
AFTÄCKNINGSHÖGTIDLIGHETEN VID P. H. LINGS KOLOSSALBYST I MALMÖ. *Till höger BYSTENS SKAPARE, SKULPTÖREN ANDERS JONSSON.*

Kliché: Bengt Sjöversparre

SVENSK FLYGBRAGD.

FLYGAREN DR ENOCH THULIN (1) MED SIN PASSAGERARE, LÖJTNANT ASK (2) OMEDELBART EFTER NEDSTIGNINGEN I LANDSKRONA, DÄRMED DEN MÄRKLIGA STORFLYGNINGEN PARIS—LANDSKRONA VAR PLANENLIGT AFSLUTAD.

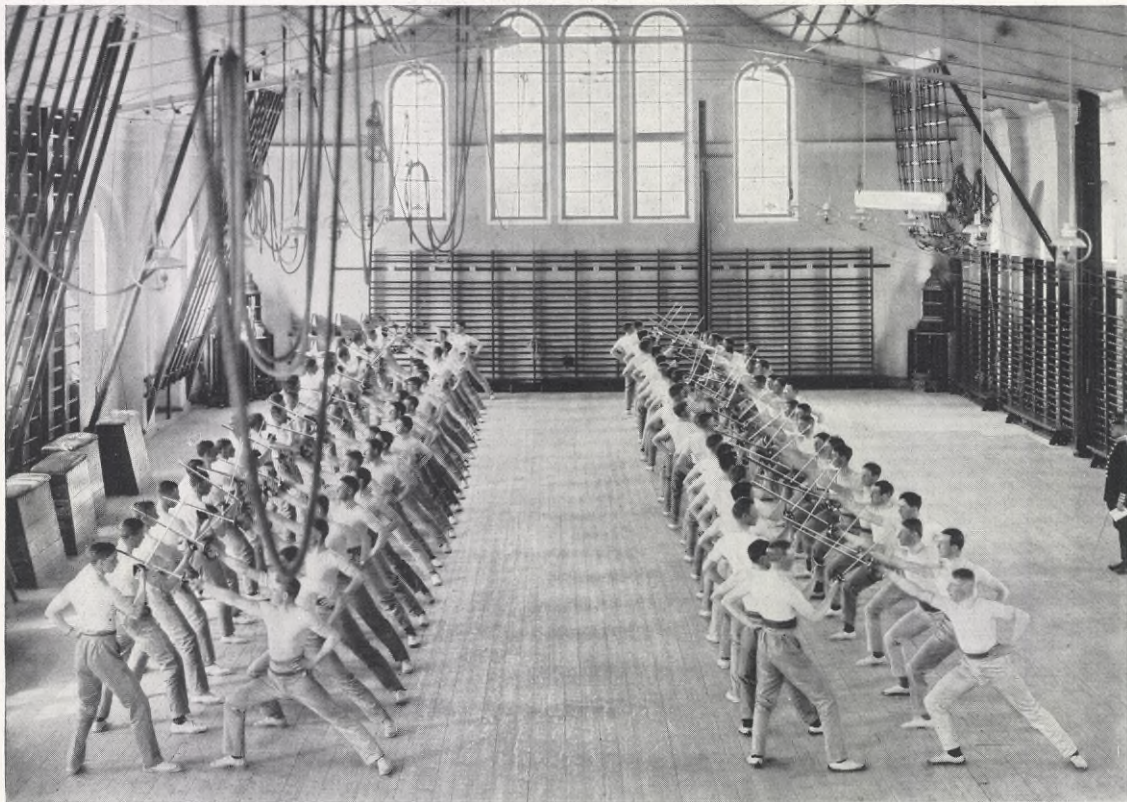
Foto. Cöster, Landskrona.

Färden anträdde från flygfältet Villacoublay vid Paris den 25 april kl. 4.⁵⁰ f. m.; en nedstigning gjordes i St Quentin hvarpå färden gick till Bryssel som uppnåddes kl. 10.¹⁰ f. m. Ny start kl. 1.⁵⁰ e. m. öfver Holland till tyska gränsstaden Kleve där visitation ägde rum. Under ogynnsamma väderleksförhållanden vidtog flygningen nästa morgon kl. 7.⁵⁰ hvarefter Bremen nåddes kl. 11 f. m. Den 28 april kl. 8.²⁵ fortsätter färden med nedstigning i Lübeck kl. 11.¹⁵ f. m. Den 29 april kl. 5.⁰² e. m. stego flygarne upp, flögo öfver Östersjön, Ama-

ger, Köpenhamn och Sundet till Landskrona, på hvars flygfält nedstigningen ägde rum kl. 7.31 e. m. under stormande entusiasm från befolkningens sida.

Vid afresan från Paris medförde dr Thulin en af ett 40-tal Paris-svenskar undertecknad adress till konungen, som väl sannolikt kommer att till h. mt i sinom tid öfverlämnas.

Dr Thulin, som utbildats till aviatör i Frankrike, innehar denna flygbragd oberäknad, två svenska flygrekord, dels för färden Malmö—Stockholm, dels färden Landskrona—Stralsund.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FRÅN VÅRA DAGARS KARLBERG: Fäktlektion.

Klubb: Kem. A.-B. Besigt Sjöbergssarre, Stålm. 1913.

(Forts. fr. sid. 503.)

Men det var inte bara under trägna exercisöfningar, som den härliga Karlbergssommaren förlöt, ty man hade bland annat äfven det gouterade arbetet med kartritning. Om detta slog man sig tillsammans två och två, och förr i världen skickades man långt ut på landet, där kadetterna voro hjärtligt välkomna på herrgårdarna, och där de hade det bästa tillfälle att för de unga fröknarne visa sig och sina sällskapstalanger i det yppersta ljus. Man var ju håller inte så direkt öfvervakad som hemma på Karlberg, och det gjorde glädjen dubbelt ljuf att få tråda dansen till dess solen steg upp och kurtisera vackra flickor med all den eld, som ett ungdomligt krigarhjärta var mäktigt.

Sedermera inskränktes dessa rekognosceringar till Karlbergs närmaste omgifningar, men de voro behagliga nog i alla fall, och ännu i min ålders höst kommer jag med varm tacksamhet ihåg kyrkoherden i Solna, som en het sommar dag förfriskade en dammig och illa medfaren kadett medels en utmärkt välsmakande middag.

Så slog man bro öfver Karlbergsdammen och ramlade naturligtvis med eller mot sin vilja oupphörligt i vattnet. Det var som om disciplinen skulle slappats ett litet, litet grand vid dessa öfningar, hvilka för öfrigt inte gingo sämre för det.

År 1854 hade regeringen af riksdagen begärt anslag till inköp af pontoner och uppsättandet af en pontonierkår, och en hel del ledamöter af riksför-samlingen bevästade en dag broslagningsöfningen. Pontonerna räckte emellertid inte till öfver hela dammen, utan man fick taga s. k. hängselbockar till hjälp, och då en hop farbröder samlat sig på spången just öfver en sådan bock, sjönk dennes ena ben ned i gytthan, och hela skaran störtade

i plurret. Det blef naturligtvis ett förfärligt fästligt "räddande", men de våta gubbarne tyckte att bockar voro osäkrare än pontoner och — regerings-förslaget gick igenom.

Det var för öfrigt vid samma tillfälle, som riksdagsmännen besågo sjukhuset, där bland andra låg en gammal kadettveteran, ärrig och skäggig, och med ett ansikte rödare än en eldbrasa, där "strupens möda spunnit turkiskt garn", som Wadman säger. En allmogerepresentant stannade häpen inför denne gengångare, där han stod uppsträckt bredvid sin säng.

— Hvad är det åt herrn, frågade bonden blygt.

— Jag lider af bleksot, rosblade kadetten med sin hemskaste bas.

Lars Persson stirrade ett ögonblick på den talande, hvarpå han gjorde helt om och flydde. Han ville på inga vilkor längre vistas på ett ställe, där denna djupa rodnad kallades för bleksot. Tänk då på den, som finge "röda hund" på Karlberg. Han flydde.

För öfrigt var sjukhuset ryktbart för sin spöksång — gamla fru Engström, alla sjuka kadetters goda försyn, och härskarinnas öfver alla sjukhusmobilier, kunde berätta härresande historier där-om.

Det var emellertid inte endast på sjukhuset, som det spökade. Många kadetter ha hört kommandorop och vapenrassel från gymnastiksalen, ehuru absolut ingen varit därinne. De mest bekanta lärarne i denna spöksal voro den store Ling, major Wahl-felt och öfverstelöjtnanten, baron von Vegesack, den koleriske och beskedlige "Tutte", som en gång på operan, då en dansös vid ett vågadt pas ramlade omkull, till parkettens stora glädje reste sig

upp och entusiastiskt kommande-
rade i sin mest högljudda och klin-
gande ton:

— Oppigen! Ett — tu!

Gymnastikuppsvisningarna på vå-
ren voro fästliga tillfällen, då halva
det manliga och hela det kvinliga
Stockholm fröjdade sig öfver kadet-
ternas ojämförligt vackra prestatio-
ner.

En lokal, som kanske förtjänade
sitt eget kapitel, är arresten. Jag
har förgäfvets på ort och ställe sökt
öfverkomma en afbildning af detta
afskilda och hemska rum.

— Hvem tror du vill afbildla nå-
got så styggt, svarade man mig, och
jag förstår det talet mer än väl.

De bägge arrestrummen ligga vid
stora slottstrappan med redigajärn-
galler för gluggarne och med ute-
slutande utsikt åt en vacker, slät, hvit
mur. Förr i världen voro de kalk-
bestrukna väggarna betäckta af in-
skriptioner af de förtviflade fångar-
nes händer, och af dessa snille-
foster hafva tvänne bevarats åt eftervärlden:

*"Sveriges ära, Sveriges hopp
I arresten fostras opp",*

hvilket ju är en vacker poetisk tanke uttryckt på
ett rörande sätt.

Den andra inskriptionen andas en viss dof miss-
belåtenhet med kungliga lustslottet Karlberg:

*"Allt förändras, allt förgås,
Allt till sin förvandling skri-
der,
Men Karlberg står kvar Gudnäs,
Trotsande båd' storm och strider"*

ÖFVERSTELÖJTN. G. BOUVENG.
Nuvarande chefen.

Karlbergs ridhus är nu för tiden
säkerligen det bästa i riket, men
nog var det skäligen skrabbigt, då
major Limnelius i världen med kläm
och långa svordomar skötte cham-
briären därinne. Den gubben teg
inte en sekund under hela lektionen,
och hans tal skulle kommit en kam-
marjunkare att svimma, där han
med bägge armarne framsträckta
stod och neg som en piga i sitt
obeskrifliga raseri. Han hade själf
utbildat sitt bildspråk, som i origi-
nalitet och prakt ej lämnade något
att önska.

En af hans käraste liknelser var
denna:

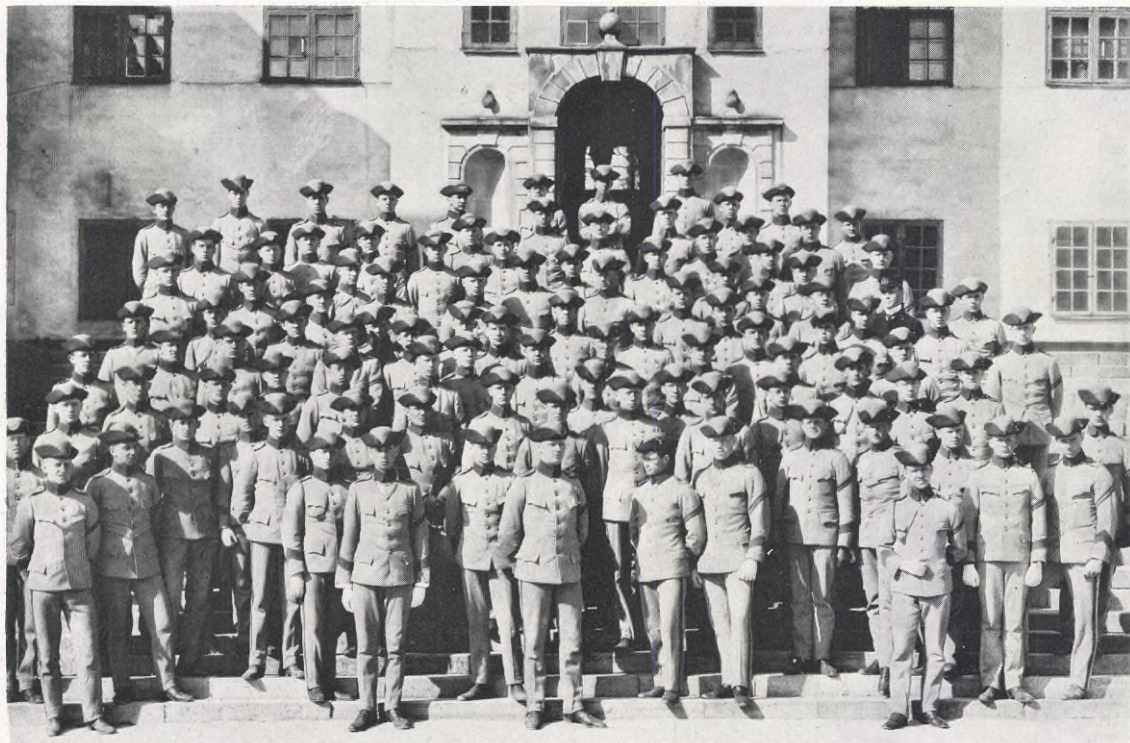
— Herrn sitter där och vippar i
sadeln, frappant lik en skata på ett
svinhustak.

En af hans efterträdare, beridaren
Söderberg vid konungens stall, ägde
hela hans svada men knappast hans
eldiga språk. Men nog hade han
gnistan, om den också ej slog ut i
full låga.

— Snälla, goda, söta, beskedliga herrn, sitt inte
på hästen, som om herrn satt på en butelj och åt
smörgås, — är ju t. ex. ett rätt aktningvärdt försök i
den egendomliga genre, som man kan kalla ma-
nègespråk.

Men en vacker morgon uppläste jourhafvande
officeren vid ordena följande tillfredsställande med-
delande:

*"På Hans Majestät Konungens höga befallning
anordnas nästkommande lördag gouterbal å slot-
tets rikssal".*

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FRÅN VÅRA DAGARS KARLBERG: Kadettkåren just nu.

Klloch: Kem. A.-B. Benot Sijfersparre, Sthlm Gbg.

Detta var annat än de vanliga och tarfliga månatliga s. k. Kompanibalerna, då man fick lägga sig med skrikande mage till följd af den indragna soupén. Här bjöds det på både fågel och kaka.

De blågulbandprydda marskalkarne spredo en sällsam glans omkring sig, jourhafvande kadetten med sin bricka kring halsen var en bild full af stolt värdighet, och rundtomkring vimlade en samling af allt hvad hufvudstaden ägde af kvinlig rang, skönhet och behag. Det var en bländande anblick!

Hade man turen att som sin gäst se en ovanligt söt flicka — och jag vet en, som hade det — måste man tänka på att förena det nyttiga med det angenäma. Man vaktade henne som sin ögonsten och tillät ingen att blifva presenterad utan en lämplig handtryckning.

— Hör du, presentera mig för din dam.

— Visst inte. Kommer aldrig i fråga.

— Men du skall väl inte dansa ensam med den stackars lösen hela kvällen?

Föraktande det insinuanta "stackars", svarade man med dryg värdighet.

— Tja — det beror på.

— Hvad vill du ha för en vals och en polka?

— En saltköttsmörgås i messen hvar dag i nästa vecka.

— Vet skäms. Du får tre.

— Prutas inte.

— Nå — jag betalar.

— Och presenterar ingen annan?

— Nej, naturligtvis.

När korum gick var dagens id all. Då ljud "så går en dag än från vår tid", och man beredde sig att röka en sista cigarr i mässen och sen krypa till kojs under de porträtt af riksens stora fältherrar, som prydde logementets väggar.

En smällkall januaridag hade emellertid jourhafvande löjtnanten varit otidigare än vanligt, och det vill inte säga litet. Man beslöt därför i all hemlighet att ge honom på pälsen, och till den ändan på kvällen sjunga en psalm, enkom för hans uppbyggelse. Man valde den första versen af tolf bröder, hvilken till författare har Lucidor, och som börjar:

*"O, syndatrül, som i din ävval dröjer
Där syndens lust din säkra själ förnöjer.."*

Den kunde passa åt den ovetlige löjtnanten, och korumläsaren tog också upp den med en kläm och en fart, som gjorde stor heder åt hans vokala resurser.

Vi grinade litet och tittade på löjtnanten, men han tycktes sorgligt oberörd. Då versen var sjungen, väntade vi som vanligt, att han skulle upplösa kompaniet, men i dess ställe sade den afskyvärda karlen:

— Fortsätt med nästa vers!

— Nästa vers, frågade kadetten skräckslagen, ty termometern visade — 28°.

— Ja visst. Nästa vers.

— Den kan jag inte.

— Det betyder ingenting. Var så god, och den förskräckliga människan drog upp en stor psalmbok ur kappfickan och räckte den förbindligt till klockaren. Denne skar tänderna, så att det hördes i kompaniet, men hvad ville han göra?

Och han sjöng. Till och med femte versen höll kompaniet i, men då var det slut, och de öfriga sju fick klockaren sjunga ensam. Jag glömmar aldrig denna vemodiga sång i den iskalla kvällen, där vi stodo och skälde af köld i våra tunna spensar, och fötterna så småningom förvandlades till isklumpar,

under det löjtnanten med ett högeligen tillfredsställt uttryck i ansiktet behagfullt lyssnade till de klagande och melankoliska tonerna.

Herr löjtnanten omtalades inte i några särskildt kärleksfulla ord den aftonen. Men hur hade karlen fått reda på anslaget? Det blir och förblir i evighet en olöst gåta.

— Tiden går och vi med den, brukade en gammal kadett säga. Nu är det slut med de gamla Karlbergshistorierna — man har inte tid med dem. Nu arbetas med full fart och friskt lif från morgon till kväll, och om äfven det moderna schemat från krigsskolan i dag, kommer att fortsättas på den nya plats, där den skall uppbyggas, vill jag dock för fullständighetens skull meddela ett exempel.

Klockan sex på morgonen rullar reveljen och half sju drickes kaffe. Mellan sju och nio rides eller åhöres föreläsningar, klockan nio ätes frukost och klockan tio tar man till arbetet igen med kompaniöfning eller dylikt. Då detta slutas klockan två kommer gymnastiken, och en kvart före fyra middagen. Från half sex till åtta har man öfverläsning och klockan half tio trummas tapto. Dagen är slut, och en dag af träget och målmedvetet arbete har det varit för såväl lärare som elever.

På det nya Karlberg finnes ingen plats för de gamla originalen, typerna och figurerna. Lifvet har tagit nya former. Det blåser nya friska vindar i parkens ståtliga gamla kronor, och dessa vindar jaga bort all slentrian, föregångna tiders uppfattning och gammaldags åskådningssätt. Krigsskolan har inte mer än en ärelystnad, att skapa dugliga föregångsmän för landets dyrbaraste skatt, dess ungdom, om örlog en gång skulle stunda. Och den uppgiften fyller krigsskolan på det förträffligaste sätt, under ett rastlöst, gediget och framgångsrikt arbete af såväl lärare som lärjungar — liksom den gamla gjorde det på sin tid. Låtom oss aldrig för den nya skolans förträfflighet — hvilken är obestridlig — glömma den gamlas förtjänster. Hvarje tid har sina metoder, men det finnes intet större misstag, än att fördöma det gamla såsom sådant, därför att det ej duger i dag.

* * *

Och nu farväl, du gamla Karlberg, bäraren af de ståtligaste traditioner, skådeplatsen för de lustigaste upptåg, minnets, poesiens, ridderlighetens stolta slott! Farväl du förkättrade och till sist ändock älskade gamla Karlberg! Ära vare dig för hvad du under förgångna tider utträttat, lyckan och Sveriges skyddsängel följde dig på den nya grunden!

(Text till illustr. å sid. 500).

Göteborgs Turisttrafikförenings panorama öfver Göteborgs hamn, afsedt för Baltiska utställningen i Malmö, har före afsändandet under några dagar utställts i Göteborg.

Panoramat visar en rörlig och förtlöjande bild af hela Göteborgs hamn, sedd från en ångare, hvilket ger åskådaren ett leivande intryck af verklighet.

Det konstnärligt utförda panoramat, som framställts af den kände dekorationsmålaren J. C. Andresen i Göteborg är måladt på en 2 m. hög och 100 m. lång duk.

Äran af idén till den beundransvärdt väl och sinnrikt genomförda planen att på detta sätt lämna en bild af Göteborgs hamn i sitt nuvarande skick tillkommer herr Aug. Vollmers, chefen för det stora Varuhuset Vollmers-Meeths i Göteborg. Och med sin uppfinningsrikedom och förmåga att bringa idéer till verklighet, har han också, praktiskt taget, själf utfört detta storstilade arbete för sin stad, hvilket tviifvelsutan blir en betydande sevärdhet å Baltiska utställningen.

Hvar 8 Dag har för sig låtit uppföra en liten kiosk, som nog också den, kommer att observeras. — Vi lämna nu endast en liten första bild, men återkomma.

Efter fotograf.

GENERAL CARRANZA (X) chef för de konstitutionella (revolutionära) trupperna, som senast säges vara ifrågasatt som republikens president i st. f. Huerta.

Enligt föreliggande uppgifter har det amerikanska utrikesdepartementet offentliggjort en förklaring af innehåll att de i Mexikofrågan medlande tre sydamerikanska staterna tillstått Förenta Staterna samt Huerta och Carranza en uppmaning att utse representanter i och för de fredsunderhandlingar, som skola inledas mellan de stridande parterna. Enligt förslutande kommer president Wilson att vid dessa underhandlingar uppställa som huvudvillkor att Huerta frånträder sin presidentbefattning. Den mexikanske upprorsgeneralen Carranza nämnes som Huertas blifvande efterträdare, hvilket återigen skulle vara liktydigt med att Mexiko komme under amerikanskt protektorat.

Trots det att vapenstillstånd redan inträdt fortsätta Förenta Staterna landsättningen af trupper i Mexiko. De upproriska å sin sida äro sysselsatta med att till Tampico sammandraga betydande stridskrafter för att vid tillfälle kunna rikta ett afgörande slag mot Huertas armé.

PRESIDENTEN HUERTA, f. n. högste armébefälhafvare mot den amerikanska invasionen. — Efter senaste porträtt.

Till bild å sid. 512.

En landsman i Buenos Aires skriver till H. S. D.: Jag bifogar ett par bilder, tagna vid den stora internationella roddregattan i Tigre utanför Buenos Aires den 29 Mars, då Skandinaviska Roddklubben med ett bätlag bestående af 4 svenskar och en dansk i täfling mot öfriga nationer eröfrade 1:sta pris i utriggade fyror, guldmedalj till roddarna och den stora tidningen *La Prensa* hederspris till klubben. Den ena bilden visar fr. vänster:

Haakon Sörvik (tränare)
Olof Orstadius (stroke)
Sture Sjöberg
Carl Liljeskjöld
A. Dittlevsen
Harry Wikström (cox)
de båda förstnämnda, gamla bekanta från Göteborgs idrottsvärld och "trean" en känd Malmöroddare. Den andra bilden visar det segrande laget strax före starten.

Efter fotograf.

Kliché: Bengt SJU/versparre.

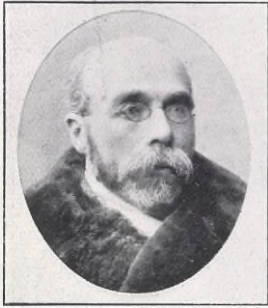
**BLIF
MEDARBETARE
i
HVAR 8 DAG**

Skrif aldrig och fråga först — tid går därvid förlorad — utan insänd hvad Ni tror lämpar sig för tidningen, vare sig berättelser, uppsatser eller goda fotografier af tilldragelser m. m. för dagen.

GYROSKÖPISK AUTOMOBIL PÅ TVÅ HJUL. Konstruktören d:r Schilowsky (X) företog nyligen i London en mycket uppmärksamnad profтур med sin nya "Gyro-vagn".

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

V. B. WITTRÖCK.
Professor. — Stockholm.
75 år 5 Maj.*

K. J. V. LUNDSTRÖM.
Professor. — Göteborg.
45 år 7 Maj.*

H. O. DAHL.
Nytjänad professor vid Tekn.
högskolan.*

H. KREÜGER.
Nytjänad professor v. Tekn.
högskolan.*

C. T. BLIX.
Häradshöfding. — Växiö.
60 år 27 April.*

K. E. VON GEIJER.
Borgmästare. — Trelleborg.
50 år 12 Maj.*

S. T. DRAKENBERG.
Rådman. — Borås.
50 år 28 April.*

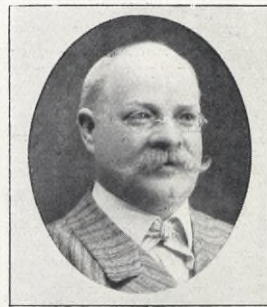
D. T. KEMPE.
Yrkesinspektör. — Limhamn.
50 år 3 Maj.*

B. J. A. MALMSTEDT.
Lektor. Fil. d.r. — Stockholm.
60 år 10 Maj.*

F. DANIELSON.
Rektor. — Lundsberg.
50 år 6 Maj.*

A. G. LJUNGGREN.
Redaktör. — Växiö.
50 år 6 Maj.*

H. A. SÄLLVIN.
Redaktör. — Sundsvall.
50 år 27 April.*

C. O. AHLMARK.
Öfverstelöjtnant. — Karlstad.
55 år 12 Maj.*

A. A. W. ERICSSON.
Major. Godsegare. — Gäfve-
torp. 55 år 29 April.*

A GRÜMME.
Direktör. — Stockholm.
50 år 9 Maj.*

E. A. S. RÅLAMB.
Friherre. Godsegare. — Gran-
hammar. 50 år 10 Maj.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

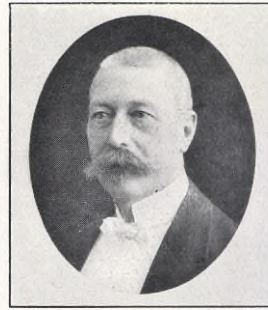
* Data här nedan.

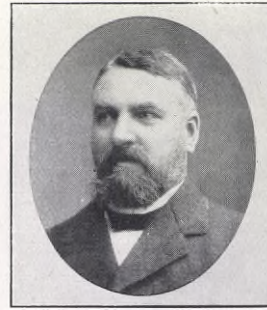
J. WERNER.
Sjökapt. — Stockholm.
70 år 1 Maj.

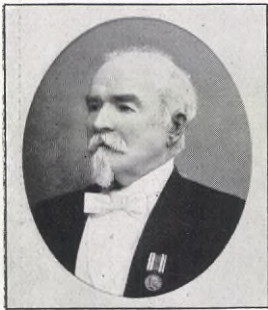
G. EKSTRÖM.
Godsegare. — Bomsund.
60 år 7 Maj.*

C. SÖDERBERG.
Grosshandlande — Malmö.
60 år 10 Maj.

E. LÖFBERG.
Brandchef. — Lysekil.
50 år 9 Maj.*

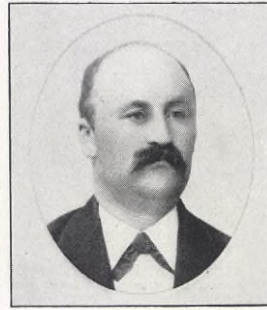
E. A. M. E. STJERNEMAN †.
F. d. Kronolänsman. — Svärdsjö.
— F. 26. † 19 April*

A. T. CALÉN †.
F. d. Förste landtmätare. — Linköping.
— F. 32. † 26 April*

J. T. NORÉN †.
Redaktör. — Wadstena.
F. 51. † 20 April*

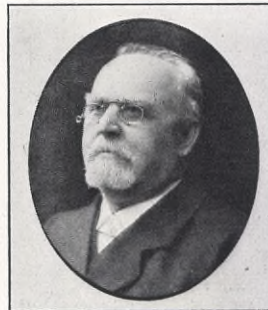
J. E. SCHÖDÉN †.
Hemmansegare. — Backe.
F. 33. † 20 April.*

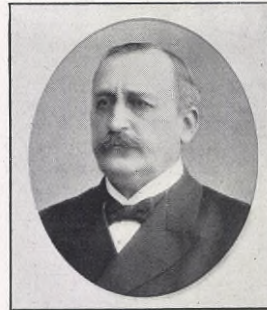
C. F. BERGSTRÖM †.
F. d. Telegrafkommissarie — Alingsås.
F. 31. † 27 April.*

M. ROSBERG †
F. d. Rektor. — Kalmar.
F. 39. † 2 Maj.*

N. MÅNSSON †.
F. d. Kommunalordf. — Åhus.
F. 44. † 24 April.*

A. BRUNANDER †.
Handlande. — Stockholm.
F. 44. † 29 April.

VEIT WITTRÖCK. Stud.-ex. 57, fil.-kand. 65, fil. dr. 66, docent i botanik v. Upsala univ. s. å. e. o. professor derst. 78, professor o. intendent i Naturhistor. Riksmusei botan. saml. samt lär. o. förestånd. v. Bergianska stiftelsen sedan 79, lär. v. Stockholms högskola 79—83. Led. af Riksd. A. K. 88—90. Biogr. o. helsid.-portr. årg. V: 33.

VILHELM LUNDSTRÖM. Stud.-ex. 86, fil. lic. 93, fil. dr. s. å., docent i lat. spr. o. litt. v. Upsala univ. s. å., prof. i klass. spr. v. Göteborgs högskola sedan 07. Redaktör o. utgivare af Göteborgs Aftonblad 01—06. Led. af Riksd. A. K. sedan 12. Biogr. o. helsid.-portr. årg. XIII: 45.

HJALMAR DAHL. F. 81, stud.-ex. 99, fil. kand. 1900, aig.-ex. fr. Tekn. högsk. 04, lärare i matematik o. mekan. v. Filipstads Bergsskola 04—07 samt sedan 12. Under mellantiden anst. v. Finshyttan; konstruktör sedan 05. Upphållit professuren i läran om vattenmotorer v. Tekn. högsk. sedan 13 jemte dermed fören. undervisn. i bergsmekanik. I dagarne utnämnd t. professor i läran om vattenmotorer v. Tekn. högskolan.

HENRIK KREÜGER. F. 82, stud.-ex. 1900, aig.-ex. fr. Tekn. högsk. afd. i väg o. vatt.-bygn.-konst 04, anst. å F. Söderbergs konstruktionsbyrå i Stockholm 04—08, sedan sistn. är egen verksamhet som konsult.-ingeniör för grundläggningar, hus- o. brobyggn och har dervid utfört de första fullt genomförda skelettkonstruktionerna af armerad betong i Sverige, hvarifrom utfört konstruktioner till ett flertal större byggnadsarbeten s. s. Stadion i Stockholm, Litogr. bol. fabr.-komplex i Norrköping m. fl. ävensom i utlandet. Utf. i n. konstr. f. Stockholms stadshus, Tekn. högsk. nybyggn., Nord. Kompaniets nybyggn. Af Överintend.-emb. anlitad sakkunnig i byggn.-tekn. frågor; Led. af den af Staten tillsatta kommittén i

utarbet. af bestämm. f. järnkonstr. Assist. v. Tekn. högsk. 05—08, upprätthöll en del af professuren i väg- o. brobyggn.-konst derst. 09—11, undervisade i byggn.-teknik v. högsk. 09—14; i dagarne utnämnd t. professor i byggn.-teknik v. Tekn. högskolan.

TORSTEN BLIX. Stud.-ex. 72, hoifr.-ex. 76, v. häradshöfd. 80, häradshöfd. i Jemt. n. doms. 90, transp. t. V. Värends doms. 04. Led. af kyrkorådet i Vexjö stadsförs.

KNUT von GEIJER. Stud.-ex. 83, hoifr.-ex. 89, v. häradshöfd. 92, borgmästare i Trelleborg sedan 95. Landstingsman sedan 99. Led. af Riksd. A.-K. 02—08, af Första K. sedan 08. Styr.-led. i Skånes ensk. banks afd.-kontor 96—11, derefter i Skand. kred. a.-bis afd.-kontor, styr.-led. i Lund—Trelleb. jernv.-a.-b.

SVEN DRAKENBERG. Stud.-ex. 84, hoifr.-ex. 89, v. häradshöfd. 93, illit. rådmän i Borås 94, litterat sedan 04. Omb.-man i sparbanken, sekrl. h. Boås fabr.-fören. o. Boråskretsen af Sv. textiland.-förb.

DAVID KEMPE. Stud.-ex. 83, fil. kand. 93, utex. fr. Tekn. högsk. s. å., assist. v. högsk. 93—97, föreläsare derst. 96, 98 o. 99. Besikt.-man v. arméns utredn. förråd i Stockholm 96—1900; konsult. ing. derst. 98—99. Yrkesinsp. i Östra distr. 1900, i Hernösands distr. 01, i Malmö distr. sedan 04. Läroboksförf. Led. af 1912 års jernvägskommission (Malmstättskommissionen).

ACHILLES MALMSTEDT. Stud.-ex. 73, fil. lic. 86, fil. dr. 88, koll. i Stockholm 90, lektor i eng. o. fransk. spr. v. Söderm. h. allm. lärov. derst. sedan 03.

Efter fotografier.

SVENSK RODDSEGER I BUENOS AIRES.

(Text å sid. 509)

Klitch: Bengt Sufrerparre

Amatörfotograf

Klitch: Bengt Sufrerparre

"STORA TODDYDAGEN" I LUND DEN 27 APRIL, medicinska föreningens stora årsfest, vid dess 20-årsjubileum i år.

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTGALLERI.)

FRIIS DANIELSON. Stud.-ex. 83, fil. kand. 91, förestånd. i Lundsbergs skola sedan 96, styr.-led. i Lundsbergs A.-B. 96—07, i stift. Lundsbergs skola sedan 07.

ALBERT LJUNGGREN. Red.-sekr. i Smålandsposten 87—98, sedan sistn. år dess redaktör o. utgivare. Skriftställare.

HERMAN SÄLLVIN. Stud.-ex. 83; intr. å tidningsmannabanan o. blef 86 redaktör f. Jemtlands Tidning; red.-sekr. v. Sundsvallsposten 88, chef f. Telegrambyråns filial 94—98, Sundsvallspostens redaktör o. utgivare sedan 98. Led. af Publ.-klubbens styr., styr.-led. i forminnesfören. Led. af stadsfullmäktige sedan 08.

CARL AHLMARK. U.-löjtn. v. Verml. reg. 80, major 06, öfverstelöjtn. 11. Led. af Karlstads stadsfullmäktige, ordf. i hamnstyr., led. i Verml. ensk. banks centralstyr.

AABY ERICSSON. U.-löjtn. v. Smål. gren. (nu Karlskrona gren.-reg.) 78, major 07, i res. 09. Eger egendomen Gäfvotorp i Kronob. län. Led. af Hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk. sedan 86, dess sekr. 97—07, landstingets v. ordf. Led. af Riksd. F. K. sedan 05, led. af jordbr.-utsk. — Biogr. o. helsid.-portr. årg. X: 31.

ALBERT GRUMME. Stud.-ex. 82, anst. h. trävarufirman Wilh. H. Kempe i Stockholm samt ingick därefter som delegare i den af fadern grundade stora fabriksfirman Grumme & Son i Stockholm. Firman som 11 ombildades t. aktiebolag med två grundarens söner som ledare har utvecklat till en af de största i sin branche i Skandinavien. Tillverknigen omfattar såpa, tvål o. kem. tekn. artiklar, hvarjente bolaget är innehafvare af Stomatofabrikerna med dess filialfabriker. Äfven den bekanta parfymfabriken Hylin & Co. aktiebolag står under samma ledning. — Led. af Stockholms handelskammare, styr. led. i Stockholms köpmannaförening o. i Lifförsäkr.-a.-b. Trygg.

SIGFRID RÅLAMB. Eger egend. Granhammar o. en fjärdedel Ekolsund i Upsala län. Kommunalordf. häradsdomare, ordf. i hushålln.-nämnd, Stansens led. i hästpre., ordf. i länets hästafvelsfören., prisdomare å hästar v. landtbr.-möten.

INNEHÅLL: Författaren K. G. Ossian-Nilsson (biografi o. helsidesporträtt). — Generalmajor V. G. Balck. — En minnessten öfver P. H. Ling aftäckes — Thulins flygfärd Paris—Landskrona. — En gotländsk försvarsdeputation uppaktar kronprinsen-regenten — Bilder till den svenska och utländska dagskrönikan. — Karlberg och Karlberglif. — Veckans porträttgalleri.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid taga påfölja.

h. 8 Da. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Klitch: Bengt Sufrerparre

STOCKHOLMS STUDENTERNAS 1:STA MAJ-TÅG i demonstrationens tecken. "Riksdagshvalen".

GUSTAF EKSTRÖM. En af Norrlands skogsmannaförbunds stiftare 99, mångårig styr.-led. o. ordf.

EMIL LÖFBERG. Brandchef i Lysekil sedan 04, hamnkassör samt ordf. i fattigv. styr. Styr.-led. i Sv. Brandchefsföreningen.

EMIL STJERNEMAN †. Sergeant v. Vestmanl. reg. 50—55, ail. länsman-ex 56, länsman i Svärdsjödistr. till 92. Deltog som frivillig i dansk-tyska kriget 1849 och var en af de berömda "voldriifelskyttarne" vid försvaret af Fredericia. — Till begrafningen hade danska krigsministeriet sändt en prakfull krans.

AXEL CALÉN †. Landtmät.-elev 49, auskult. 55, komm.-landtmät. 67, förste landmät. i Östergötl. län 92—97.

JOHN NORÉN †. På sin tid typograf i Vadstena o. Stockholm därefter tryckerifaktor vid Vadstena Läns tidning, delegare i densamma samt sedan 91 redaktör o. ensam innehafvare. Stadsfullmäktig 93—14, led. af drätselkammare, beredn.-utsk. o. taxer.-nämnd. Ordf. i arbetareföreningen.

JONAS SCHÖDÉN †. Egde efter fadern hemman i Fjällsjö, Vester-norr. län, blef efter avslutade lärov.-studier handelsbokh. samt var 79—84 handlande. Landstingsman, ordf. i komm.-nämnd o. -stämma häradsdomare, led. af kyrko- o. skolråd, nämndeman, led. af lasarettidir., m. m. Led. af Riksd. A. K. 91—96, af Första K. sedan 11. Suppl. i statsutsk.

CARL FREDRIK BERGSTRÖM †. Stud.-ex. 53, anst. v. Telegr.-verket 54, assist. 56, kommissarie 56—91, senast i Oscarshamn. Tf. postmästare i Amål 62—72. Kommunalman i Amål o. Oscarshamn, grundare af den vackra stadsparken i sistn. stad samt förf. till samma stads historia. Sedan 08 bosatt i Ålängsås.

MARCUS ROSBERG †. Stud.-ex. 59, fil. dr. 69, docent i grek. vid Upsala univ. 70, lärov. adj. i Kalmar 69, lektor derst. 76, rektor vid Kalmar h. a. lärov. 81—05. Från 82 styr.-led. i Fröbergiska stift. derst. samt från 95 dess verkst. direktör.

NILS MÅNSSON †. Ordf. i komm.-nämnd o. -stämma 74—13, styr.-led. o. verkst. dir. i Åhus sockens sparbank, nämndeman, landstingsman m. m.